

OFERTA PÚBLICA
D'OCUPACIÓDiari de **Balears** digital

Divendres, 7 de juliol de 2006. Edició N. 2853

© Grup Serra.

INDEX

- ◆ Primera Plana
- ◆ Local
- ◆ Espanya
- ◆ Món
- ◆ Opinió
- ◆ Esports
- ◆ Cultura i Societat
- ◆ Útil i Divers

Cercador

avanç

SOLLER

Bartomeu Fiol

Editats a Pollença

Els lletraferits no podem deixar de constatar la creixent importància dels títols que, des de fa algun temps, es publiquen a Pollença, dins el fenomen general de l'aparició de noves editorials arreu de Cavorques. Avui em correspon comentar dos interessants poemaris que edicions del Salobre i El Gall han tingut la bondat de fer-me arribar.

Anvers, de Miquel Bezares, és un llibre prou exigent de cara al lector, però això òbviament s'ha de considerar un mèrit, no cap demèrit. Els llibres de lectura fàcil no són mai els més recomanables. Títols com Les decapitacions o Bestiari, de Pere Quart, mereixen tot un respecte i tot un somriure, però crec que encara mereix més respecte -malgrat que el lector no pugui somriure gaire- un llibre com Setmana Santa, de Salvador Espriu. Sí, és vera que totes les comparacions són odioses -potser especialment les que afecten textos literaris, o obres d'art, més en general- però esper que la que acab d'exposar pugui facilitar una millor comprensió del que vull dir.

El discurs d'Anvers s'enfronta de valent amb el silenci i el blanc. Perquè ens assenyala Miquel Bezares en l'epíleg d'Anvers, memorable: «Hom pot reconèixer el vers, a cop d'ull, pel silenci a què ens encara, al final de la ratlla». Però aquest encarament o enfrontament, «sovint a contracor i contra el cor», el porta endavant amb una gràcia de capteniment -o una elegància- molt especial. Aquesta elegància subtil -que a mi, qualche moment, m'ha recordat un poc la de Bartomeu Rosselló-Pòrcel i tal volta també, més a prop, la d'Andreu Vidal- la trobam, per exemple, en poemes com Haikus elementals, L'anvers, Suspicions o L'hídria. Però he de confessar que, a mi, m'han arribat especialment alguns versos finals, en els quals es palesa que la poètica d'aquest llibre no es preocupa sols del joc formal, ans es preocupa també dels continguts. En donen testimoni, per exemple, la cloenda magnífica del poema final: «Un desig s'adscriu just al vers / present: que no em siguin adversos / ni demà ni l'hivern». O també la tan efectiva de l'esmentat Suspicions: «... Que en una / sinuosa condició / s'embosca el sentit; que no és / de nit només si es pon el sol». I també m'ha agradat particularment la molt hàbil fragmentació -o la introducció de nombroses cesures- en certs versos. Per exemple: «... saber / ben lluny, lluny, lluny, la nit».

Malgrat la gran diferència d'estil, tampoc resulta del tot fàcil la lectura d'Absalom, d'Hilari de Cara, fruit de la seva llarga estada als EUA, i concretament a Nova York, on ha donat classes de literatura, varis cursos, als fills dels funcionaris de l'ONU. «De matinada, molts de dies sentia / lladrucs de cans, i un gall excèntric, / i uns sorolls de pilota de bàsquet botant / contra el paviment, entre els caramulls / de gel negre, sentia / blam, blam, blam...», comença l'impressionant poema inicial, en el qual conta o evoca com sentia en la nit el blam, blam, blam, «com botava la pilota aquell boig de matinada», record obsessiu que el porta a evocar també una altra imatge nocturna: «Els negres de Dupont Circle tirats en terra, / embolicats amb el Washington Post, / o en iglús de gel brut». El realisme d'aquest text de la parenta pobra és força efectiu, com també ho és el d'altres poemes com Wild Horses, Nevada i Prozac, Downntown, September, El cor de tots els

◆ **Editorial** El cas Ibanat◆ **Ben Vickers** La unitat Bin Laden, dissolta**Ferran Aguiló**
Competència ferotge, però justa**Joan F. López Casanovas** «S'Any de sa Desgràcia»**Josep M. Llauredó** El projecte**Miquel A. Llauger** El Bloc, en marxa◆ **Cartes al director**
No m'entenen per passar la ITV

El model trilingüe a SFM

Alaró, un poble per als cotxes

rius o Al lloc dels ulls, que ens transmet el que, envejós, el poeta pot veure a una finestra distant, a l'altre costat del carrer. Però seria inexacte donar a entendre que la poesia d'Absalom pugui definir-se com a realista, sense més. Certament, enunciats com «... tothom mata allò / que estima, estima allò que mata» o «un nord a l'ànima, / no cura, com parlar-ne massa / o no parlar-ne gens», no són de fàcil o immediata comprensió o assimilació. En definitiva, gosaré dir que en Absalom hi ha «un naufragi de naufragis» -l'expressió és d'Hilari de Cara- que fa que la seva lectura tampoc no sigui exactament amollar bolla.

No puc acabar sense deixar constància de l'especial interès amb el qual estic esperant també el pròxim poemari d'Hilari de Cara, dedicat al material o a les experiències recollit/recollides durant les seves repetides estades a l'Europa central (de Cara és un fan de Praga i Budapest). D'entre aquest material, m'interessa en particular la forma final que donarà a un poema una mica llarg sobre l'escenari d'un camp de batalla de les guerres napoleòniques -tal vegada Austerlitz, no ho record exactament- ara convertit en una mena de parc històric i, com a tal, en una atracció turística més, amb els deguts serveis d'aparcament, restauració, etc., un text fins i tot amb algun comentari sobre els preus d'un bar, si no ho record malament (la meva memòria, de cada vegada, sembla menys fiable).

Bartomeu Fiol, escriptor

Bartomeu Fiol. Escriptor.

Versió per imprimir ►

Adreça: www.diaridebalears.com/opinio.shtml?2853+6+164558

Diari de Balears Tel. +34 971 78 8300
e-mail: master@diaridebalears.com

